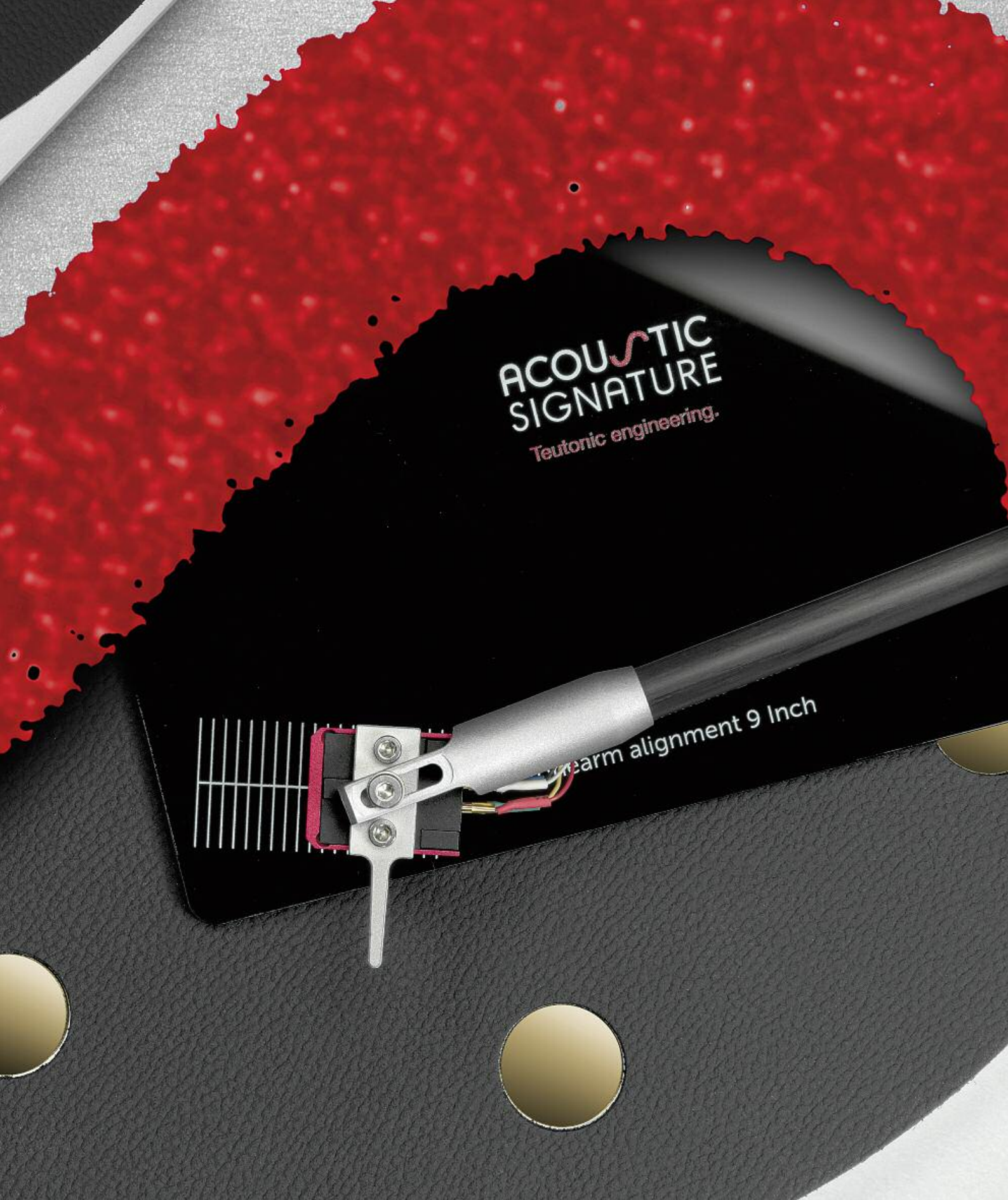

PCOUTLINE
SIGNATURE
FACTORY OF AUTHORITY

3
2
1
0

ACOUSTIC
SIGNATURE
Teutonic engineering.

arm alignment 9 Inch

Større end udseendet

Dens form minder om klassikere fra Dual til Thorens. Men Maximus SE er næppe på udkig efter Vintage boom. På et område, der DIN-A3 overstiger kun lidt Akustisk signatur indbygget i en sekventiel moderne kørsel.

Der er ingen mangel på forsyninger. I flere dage i januar annoncerede det lokale affaldshåndteringselskab, EDG, et rekordmarked på Used Furniture Exchange – tre for en euro. Nu skal der ikke meget fantasi til at forestille sig, hvilke hits og messingmusik der kan være i banankasserne, men hvis du vil og søger, finder du altid et stykke vinyl, der er værd at have med hjem. Eller hos internetauktionarius, på loppemarkedet, i genbrugsboghandlen bag bogreolerne. Presseanlæggene er alligevel tilbage i fuld damp. Det er ikke underligt, at selv cd-opfinderens Sonys klassiske musikselskab nu udgiver nye udgivelser som sorte diske, i hvert fald dem, der er mistænkelige med hensyn til antal eksemplarer, såsom den seneste plade af Roberto Alagna, den fransk-italienske tenor.

Producenter af pladespillere reagerer på den stabile efterspørgsel med diversificering. Günther Frohnhöfer er stadig forholdsvis reserveret. Hans portefølje er tilfreds med omkring et dusin pladespillermodeller. Hvis du ganger dette med de seks tonearme og fire bevægelige spoler i programmet, så resulterer dette også i et næsten umuligt antal mulige kombinationer. Selvfølgelig er det ikke alle, der er nyttige. Men Maximus SE og TA-2000 passer godt sammen – visuelt, akustisk og ja, også prismæssigt.

Når jeg pakker ud, springer ordsproget "Teutonic Engineering" ud af mig flere steder. Det er der noget ret ironisk over. Som om pladespillerudvikling tilhørte Tyskland som svinekno og dobbeltkoblingsgearkasser. Indrømmet, nogle klichéer er så smukke, at de ønsker at blive opfyldt. Maximus SE indløser dem i overensstemmelse hermed. Rige materialetykkelser, perfekte pasformer, fine overflader, gennemtænkte detaljer og professionelt værktøj lever fuldt ud op til kravet om "Made in Germany". Men der er også et strejf af coolness i spillet. En Linn LP12 med valnøddestel ser naturligvis mere hjemlig ud end denne inkarnation af "Vorsprung durch Technik".

Hvilket man helt glemmer, når den første LP drejer. Og det er allerede med den lille Audio-Technica VM 540 ML, som jeg gerne

bruger til at få et førstehåndsindtryk af en pladespiller, en tonearm eller, som i dette tilfælde, kombinationen af begge. Du kan bruge den billige MM til at udforske den grundlæggende karakter af en komponent, fordi den slet ikke lyder spektakulær, men lidt tør og meget ren. Eric Claptons/Un- *plugget*, ofte hørt igen og igen, ligger på lædermåtten på Maximus SE. Alt, hvad der udgør LP'en (Reprise Records 9362-45024-1) og giver den den auratiske betydning, den utvivlsomt har, formidles her: tilstedeværelsen af det entusiastiske publikum, de akustiske guitarer med deres diskret brusende strygere, Eric Claptons varme stemme, det geniale musikalske samarbejde foran mikrofonerne. En indspilning, du gerne ville have været en del af! LP'en bringer altid meget af sessionen ind i min stue, allerede ved hjælp af denne japanske plastik MM. Er der virkelig noget, der ligner en grundlæggende karakter af Maximus SE? Neutralitet er topprioritet, men det er også kendetegnet ved direktehed og dynamik –

egenskaber, der efter min erfaring primært skyldes en optimeret drivlinje i kombination med en tungmetalplade. Under alle omstændigheder lyder musikken på akrylpladen på min Orfeo Doppio en anelse rundere, muligvis en anelse mere flydende, men også mere dynamisk behersket og ikke så sprød, hvorimod transrotordrev med aluminiumsplade spiller mere kraftfuldt og går i samme retning som den akustiske signatur. En anden ting fra kategorien "førstehåndsindtryk": Selvom Maximus SE ikke ser så krigerisk ud som et trebenet olieplatform-look, da alle tyske producenter faktisk har det i deres sortiment, lyder det stadig som et "rigtigt" massedrev. Den indre stabilitet, der er typisk for dette, kommer altid igennem. Ikke underligt: pladen vejer mere end 6 kg, drevet i alt 17 kg. Günther Frohnhofer gav os mere information om teknologien i et interview.

Günther Frohnhöfer er grundlægger og administrerende direktør for Acoustic Signature

Interview med Günther Frohnhöfer

Heinz Gelking: Lad os starte med at stå, dvs. med fødderne. På trods af den klassiske rektangulære form på Maximus SE er der kun tre af dem.

Günther Frohnhöfer: Som bekendt resulterer trepointsopstillingen i en stabil position. Højdejustering er lige så vigtig for mig. En pladespiller skal simpelthen kunne være ordentligt "afbalanceret". Vi valgte også bevidst de flade kontaktflader. I modsætning til spidse kegler undgår de mærker i møblerne. Derudover er overfladerne store nok til at blive udstyret med en spalte, så højdejusteringen kan foretages med en to-cent-mønt, hvis det er nødvendigt.

Heinz Gelking: Er du afhængig af lagdeling af forskellige materialer til fødderne og chassiset?

Günther Frohnhöfer: Nej, en bevidst blanding af materialer kommer kun i spil, når det kommer til pladen i SE-versionen. Fødderne og det ti kilo tunge chassis på Maximus er lavet af aluminium. Chassiset er derefter satinbehandlet, hvilket skaber den matte lysegrå overflade, der visuelt står i kontrast til føddernes naturlige aluminium. Ud over det udskiftelige armbræt og lejevøsning bærer chassiset også den gummiindrammede DC-motor.

Heinz Gelking: Hvordan er Tellerlager opbygget?

Günther Frohnhöfer: Det er klassisk i betydningen "ikke omvendt". Det betyder, at pladen og akslen er stift forbundet med hinanden, og denne aksel er i lejevøsningen understøttet af chassiset. Med omvendte lejer er det omvendt; Der er akslen, og pladen hænger med en fatning på. I de fleste tilfælde er argumentet, at lejet stabiliserer sig selv på grund af vægkraften, der stræber nedad. Der er mange veje der fører til Rom, og det ville være kedeligt, hvis alle gik samme vej. Jeg ser det store problem med omvendte lejer i det faktum, at den vigtigste støjkilde for lejestøj, nemlig det sted, hvor materialer gnider mod hinanden med tryk, bringes i umiddelbar nærhed af registreringen og scanningsprocessen. I vores leje skaber længden af akslen mellem dem et stort mellemrum.

Heinz Gelking: Der er altid tale om et Tidorfolon-leje, som ser ud til at være et teknisk varemærke for dig.

Hvad ligger der bag?

Günther Frohnhöfer: Styrebøsningerne er lavet af en porøs bronzeblanding. Det produceres ved sintring. Metallet ændrer sin struktur under tryk og varme og får porer som en svamp. Disse porer får lov til at suge op i et varmt oliebad i flere dage. Resultatet er et materiale, der bærer sit smøremiddel og ikke taber mere, især ikke i den luftisolerede situation med et pladespillerleje. Vores lejer er vedligeholdelsesfrie hele livet, har næsten ingen friktion og viser den højeste præcision, især da aksler og bøsninger er parret i hånden.

Heinz Gelking: Hvad er forskellen mellem Maximus og Maximus SE?

Günther Frohnhöfer: Først og fremmest i pladen. Den vejer omkring seks kilo og er 34 millimeter tyk i begge tilfælde, men i SE-versionen bringer vi et andet materiale i spil med kobberlyddæmperne og en teknologi kendt som begrænset lagdæmpning. Otte cylindre er bufret ind i pladen med gummi. Materialeblandingen giver målbar dæmpning. Pladens resonans reduceres betydeligt. Hvis du rammer den med neglen, bliver den næsten ikke hængende længere. Hvilket selvfølgelig også har en effekt på musikafspilning. **Heinz Gelking:** Og hvad ellers?

Günther Frohnhöfer: Normalt bruger vi en plug-in strømforsyning. Dette er selvfølgelig tilstrækkeligt dimensioneret til motorens behov, som man siger, og det fungerer godt. Frem for alt opfylder den alle standarder med hensyn til standby-forbrug. SE-versionen er derimod udstyret med en konventionel strømforsyning og hård afbryder. Denne strømforsyning har en ringkernetransformer, ensretter, afskærmning - du kender ... Jeg tror ikke nødvendigvis, at ydeevnen af den hastighedsstyrede motor vinder meget mere ud af den mere komplekse strømforsyning, og jeg er mere knyttet til kædeideen: Med SE-versionen undgår du en switched-mode strømforsyning i strømskinnen og dermed problemet med meget fransk interferensinput til hele hi-fi-systemet.

Heinz Gelking: TA-2000 er et dobbelt kulstofrør ...

Günther Frohnhöfer: I princippet er der to rør inde i hinanden. De er relativt tykke og kun forbundet med tre langsgående baner, der løber imellem dem, ellers er der kun luft imellem dem. Røret er stift, men på grund af flerlaget lyder det ikke lyst. Vi forbinder hovedskallen til det ydre rør, og ledningerne er i det indre rør. Det handler om at klare vibrationer. En sådan pickup sender en masse energi ind i tonearmen. Du er nødt til at få det under kontrol på en eller anden måde. Derfor har TA-2000 også den solide lejerings og fastspænding på alle sider til højdejustering. Vi forspænder også tonearmslejerne under gummitryk. Også her handler det ikke kun om præcision og mobilitet, den anvendte silikonerings dæmper også.

Heinz Gelking: Hvis jeg overhovedet ser nogen kritik af TA-2000, er det i hovedskallen. Justering af udhænge og forskydning er ikke så let, når du fastgør med kun en skrue.

Günther Frohnhöfer: Derfor har vores større tonearme hovedskaller med guitarstruktur. Ikke desto mindre bør du fjerne folks frygt for ikke at komme ud af det med hinanden. Vi giver hver tonearm en skabelon, som er virkelig nem at bruge, fordi forskydningen og udhænget justeres på kun ét mærke. Det forstår alle. Og hvis det er nødvendigt, kan du kontakte forhandleren ... **Heinz Gelking:** Vores TA-2000 var udstyret med et hørbart meget godt tonearmkabel fra fabrikken. Er det en standard?

Günther Frohnhöfer: Ja. Vi får kablet fra Audioquest. For os som producent er det afgørende, at det medfølgende kabel ikke begrænser vores tonearm og fremhæver dens kvaliteter. Et ringere kabel kunne ikke gøre det. **Heinz Gelking:** Til testen heden lånte du os to pickupper fra dit program. Jeg synes, at deres lyd er helt anderledes. Den røde MCX 2 spillede enormt dynamisk og kraftfuld, men også lidt kantet; Jeg kunne lide den sølvfarvede MCX 3 endnu bedre, fordi den lød mere poleret og glat og transporterede endnu flere finesser. Hvad er der med MC'erne i Acous tic Signature?

Günther Frohnhöfer: De er skabt i samarbejde. Vi fremstiller husene, og vores partner tager sig af teknologien i dem. Under stemningen pressede vi på for en lidt varmere lyd end normalt. Jeg er overbevist om, at systemer i denne prisklasse skal lyde "typisk analoge". Vores partner har implementeret dette. Vores MC'er supplerer pladespillerne tilstrækkeligt, hvilket er særligt vigtigt for eksportmarkedet, som står for omkring 85 procent af vores salg. Situationen er ikke overalt som i Tyskland, hvor der stadig er en række ambitiøse pickupper under 2000 euro. Men vi ser ikke os selv primært som en patronproducent og vil ikke udvide det. Vores kernekompetence ligger i konstruktion af pladespillere og nu også i tonearme. Det bør og vil det fortsat være. **Heinz Gelking:** Mange tak for interviewet!

Günther Frohnhöfer: Gerne.

Et aluminiumschassis fræset af fast stof danner grundlaget for Maximus SE og rummer også motorelektronikken. Automatisk hastighedsregulering udføres via en sensor og en hastighedsreguleringsring på undersiden af pladen, som er belagt til dæmpning. Rotationshastigheden kan nemt vælges ved hjælp af en kontakt

Jeg monterer og justerer MCX 2 fra Acoustic Signature, et rødt system med lige kabinetkanter. Mit blik falder også på drivremmen. Det er bevidst ikke rundt. Materialet blev trukket over en cylindrisk aksel og derefter skåret i smalle strimler i en absolut vinkel med høj præcision. Så bæltet har ingen limspids. Den ene side af den kantede form ligger fladt mod pladen. Motorremskiven har en V-formet rille. Bæltet passer også perfekt ind i dette; det roterer 45 grader. Under drift kører den helt glat: nul slagren, ingen vandring på overfladen. Ved første øjekast ligner den sorte linje en dekorativ søm, der påføres pladen med den største præcision. Med MCX 2 ændrer pladespillerens grundlæggende karakter sig næppe i forhold til VM 540 ML – og alligevel på en eller anden måde alles. Som om musikken var blevet fulgt på forhånd gennem den begrænsede åbning af et halvt trukket scenetæppe. Nu er det imidlertid blevet rejst fuldstændigt, og synet på situationen er storstilet, omfattende og dybtgående. Scenen er sat for Mr. Slow-hand og hans inspirerede kolleger. For blues, dens energi, dens udtryk. Som om Eric Clapton involverede publikum nærmere, som om han vendte sig mod dem på en mere målrettet måde, kommer budskabet nu endnu mere uimodståeligt, uden at sangen, der er så uhøjtidelig i sig selv, skal sprænges op til et ophøjet egoshow. Frem for alt vokser de lave toner fra den ledsagende combo, der virker med hørbar fornøjelse, substans og fylde, i forhold til hvilken VM 540 ML virkelig lyder lidt mager i bassen, og den rytmiske fodtappning er også bedre integreret – ikke længere baggrundsstøj, men en del af forestillingen. Drivkombinationen viser, at den bevægelige spole ikke matcher den bevægelige magnet med hensyn til klangfarver, men med hensyn til

Holdkammerater

Pladespiller: Transrotor Orfeo Doppio med TMD-leje **Tonearme:** SME 3500, VPI

JMW 12.5 **Pickupper:** Transrotor Figaro, Audio-Technica VM 540 ML **Phono**

forforstærker: SAC Entrata Disco **SACD-afspiller/DAC:** Marantz SA-11 S3

Forforstærker: SAC La Finezza med dobbelt strømforsyning **Effektforstærker:** SAC

Il Piccolo **Højtalere:** Q Acoustics Concept 500 **Kabler:** primært HMS, men også

TMR, Harmonix og High-Tune samt phonosophie **tilbehør:** TMR stikdåse, solid-tech

rack, pladespillerkonsol i selvkonstruktion, pladeskiveskive fra Pro-Ject, yderring fra

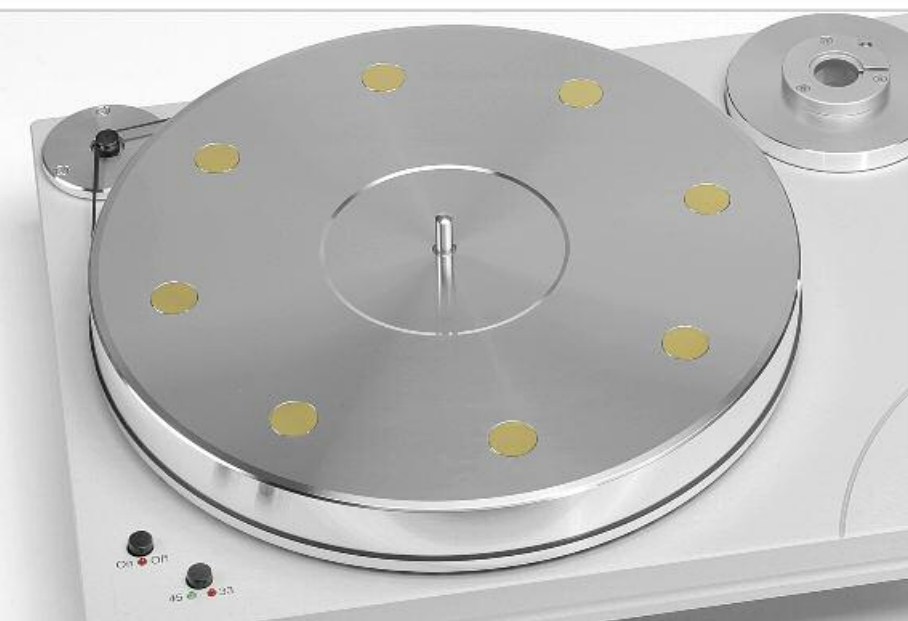
Josef Will, stikkontakter og sikringer fra Groneberg

Det vedligeholdelsesfrie Tidorfolon-leje er understøttet af en betryggende 10-års garanti. Dens længde bidrager til den præcision, hvormed akser styres

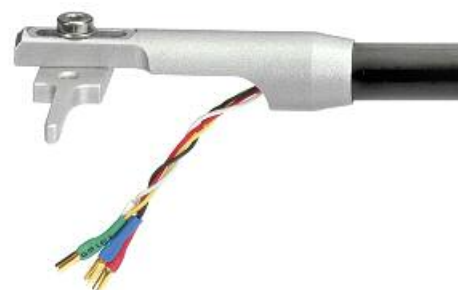
Günther Frohnhöfer er mistænksom over for runde drivremme. Kun med et firkantet tværsnit kan de putte sig ind i pladen med en flanke og 45° drejet ind i V-rillen på motorremskiven med to overflader

I SE-varianten af Maximus, vi testede, var otte kobbercylindre indlejret i aluminiumspladen til dæmpning. Når man lytter til musik, ligger vinylen på en lædermatte Massen af den store

lejring og en fastspænding af tonearmsakslen i tonearmsbasen på alle sider er også beregnet til at sprede vibrationer, der føres ind i tonearmen ved scanningen. Systemlegemeerne på de bevægelige spoler har mange lige kanter. Dette gør justeringen lettere, og det samme gør den selvforklarende skabelon. Alle kan gøre det! Et phono-kabel af høj kvalitet medfølger

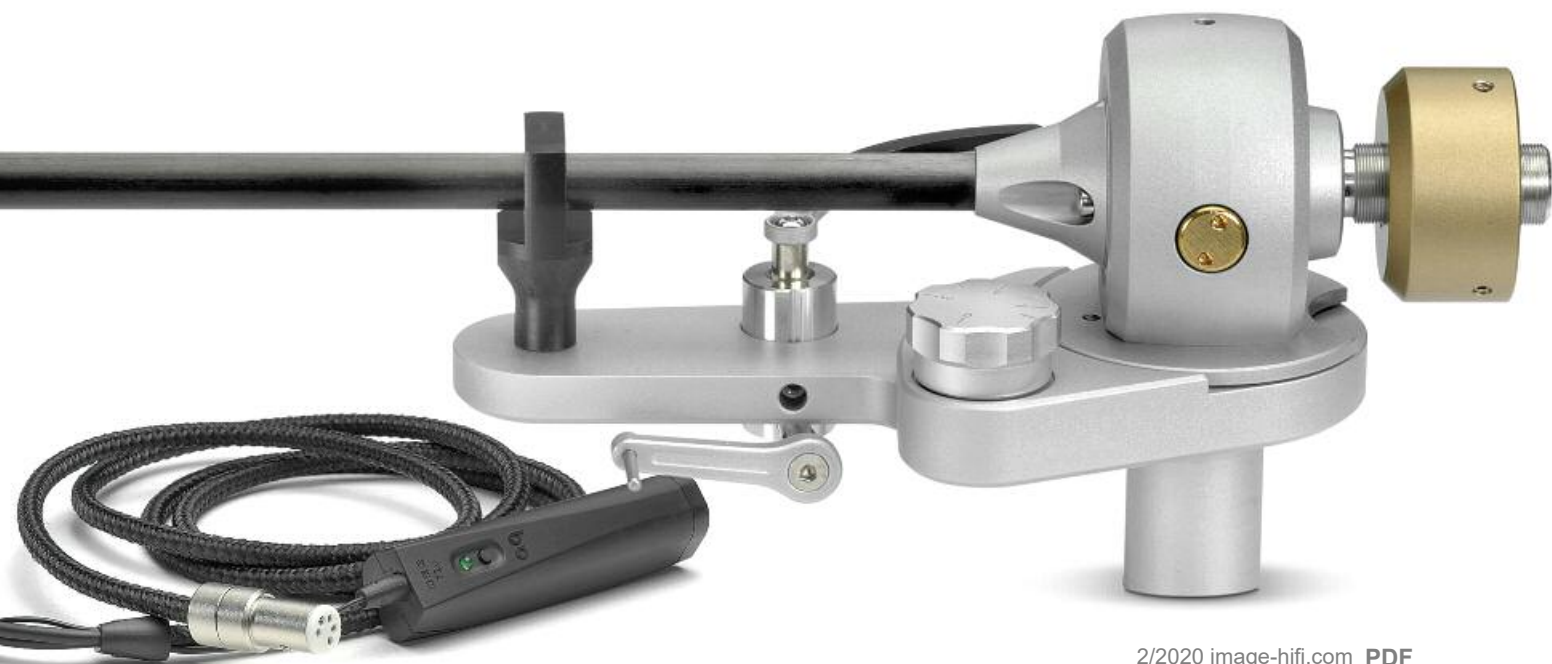

Dynamikken og billedstørrelsen er langt overlegen. Den elliptiske nåleslibning på MCX 2 står ikke i vejen for ren scanning; den følger endda Joan Bæz' kritiske stemme til de højeste højder og til fine stemmebåndssvingninger (*An Introduction To Joan Bæz*, dobbelt LP Vanguard/EMI 1 C 188-92665/666).

Det forekommer mig dog at dykke ned i sit sande element på plader som *Regatta De Blanc* af Poli lice (A&M 394792-1), hvor det kaster rundt med en atletisk baspræcision, som om der ikke var nogen morgendag i beatskuret. Foreløbig vil vi udskyde ønsket om en smule mere magi og smidighed: funky messingblæsere, saftige elektriske guitarer, hårdtspændte trommer, men også kraftfulde afsluttende akkorder af symfonier – denne kombination føler sig hjemme i sådanne verdener med sin timing og beslutsomhed, og den til tider lidt kantede ligefremhed i MCX 2 har fanget mig igen og igen på musikkens korteste måde. Men hvis du ikke bare lejlighedsvis spiller en strykekvartet eller en klaversang, er du bedre stillet med den sølvgrå MCX 3. Dette har et andet snit (Nude Fine Line) og mindre udgangsspænding. Den åbner op for en verden af

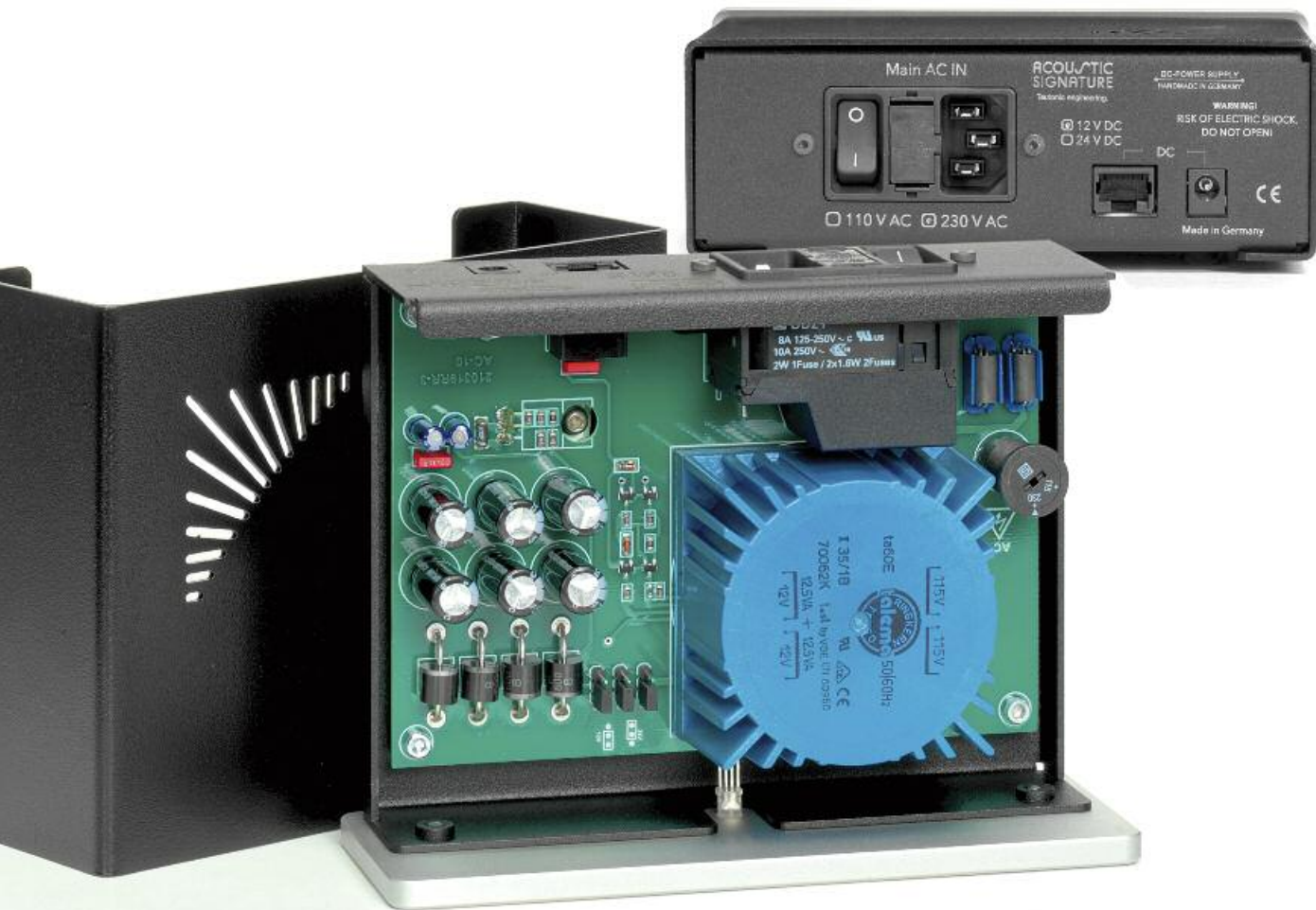
mellemtoner og fine overgange, sporer tusinder og atter tusinder af farver i et symfoniorkester og strukturerer vidderne af store indspilningsrum, hvilket udtømmer potentialet i pladespilleren og tonearmen yderligere. Med Decca SXL 6291 fra 1967 ligger fin samlervinyl på pladespilleren. Under ledelse af István Kertész spiller London Symphony Orchestra Antonín Dvořáks Symfoni nr. 9, med tilnavnet "Fra den nye verden". For eksempel den højtidelige begyndelse på Largo-satsen: først de mørke blæserakkorder, så udfoldelsen af et roligt, men finnervet, livligt strygertæppe, som det engelske horn klager over; intensiveringerne som med guldskalaer, de dybe orkesterbasser, der senere skrider frem, de frække træblæsere – jeg nyder den førsteklasses gengivelse af en storslået, med rette legendarisk LP.

For sådanne oplevelser investerer du i en god pladespiller! Eller for at høre Victoria de los Ángeles synge Pie Jesu i Gabriel Faurés Requiem så ren som en klokke, som den er varmt svævende. Hvor opløftende, hvor trøstende, hvor bevægende. For patetisk

Acoustic Signature Maximus SE pladespiller med TA-2000 tonearm og MCX 2 & 3 system

Standardversionen af Maximus har en plug-in strømforsyning. Den store strømforsyning med ringkernetransformator, ensrettere og afskærmning er forbeholdt SE-versionen. Denne audiofile løsning handler ikke om mere strøm, men frem for alt om mindre interferens tilbage i strømskinnen

Formuleret? Du nyder ikke musik - iskoldt! Derfor er jeg på vej med hævninger mod det banale udsagn om, at sopranen også oplever en fremragende gengivelse her, fordi MCX 3 lyder mere åben i toppen og i det hele taget mere detaljeret end MCX 2. Mere end en sidebemærkning, næsten sagens kerne: Netop denne indspilning, der blev lavet i 1962 i en parisisk kirke, kan

også findes på CD 58 i den kasse, som Erato/Warner for nylig udgav til minde om André Cluytens (65 cd'er, 0190295886691). Fokus synes at være endnu mere præcist på Victoria de los Ángeles' stemme, og alligevel lyder det mere sterilt digitalt. Den ekspressive glimmer og menneskelige faktor i catalerens sang formidles mere overbevisende af LP'en (EMI

037-00632) for mig. Analoge fans vil sige: Quod erat demonstrandum.

Min konklusion: Maximus SE og TA-2000 kombinerer jævn kørsel med drivkraft, detaljerigdom med generøsitet, billedstabilitet med knips med fingrene. MCX 2 og MCX 3 passer godt ind, hver på sin måde, men med hensyn til valg af pickup, er der alligevel ingen grænser her. Denne pladespiller gør enhver forskel. Det, germanerne bygger, kan også inspirere Westfalen.

Plattenspieler Akustisk Signatur Maximus SE

Funktionsprincip: Jorddrev med monteringsstation til en 9-tommer tonearm, remdrev via DC-motor, automatisk hastighedskontrol og regulering via optisk sensor, hastighed 33/45 omskiftelig, ekstern lineær strømforsyning AC-10 med ringkernetransformer **Dimensioner (B/H/D):** 43/14/34 cm **Vægt:** 17 kg **Garanti:**

24 måneder, 10 år (Tidorfolon lager) **Pris:** 3749 Euro

Tonarm akustisk signatur TA-2000

Funktionelt princip: kardanmonteret roterende tonearm **Speciel funktion:** følsom azimuthjustering (+/- 5°) mulig, tonearmkabel af høj kvalitet og justeringsskabelon inkluderet **Længde:** 9 tommer **Centerafstand:** 222 mm **Udhæng:** 15 mm (eller frit justerbar inden for grænser) **Offsetvinkel:** 22° (eller frit justerbar inden for grænser)

Effektiv masse: 9,6 g **Justerbare pickupper:** 4– 16 g **Garanti:** 24 måneder **Pris:** 2299 euro

Tonabnehmer MCX 2

Funktionsprincip: Bevægelig spole **Nåleslibning:** elliptisk **Sporingskraft:** 2,1 – 2,5 g (anbefalet: 2,3 g) **Overensstemmelse (nåleoverensstemmelse):** 15 µ m/mN **Udgangsspænding:** 0,55 mV (1 kHz, 5 cm/sek) **Spoleimpedans:** 7 ohm **Vægt:** 12,2 g **Garanti:** 24 måneder **Pris:** 799 euro

Tonabnehmer MCX 3

Funktionsprincip: Bevægelig spole **Nåleslibning:** Nude Fine Line **Sporingskraft:** 2,1 – 2,5 g (anbefalet: 2,3 g) **Overensstemmelse (nåleoverensstemmelse):** 15 µ m/mN **Udgangsspænding:** 0,35 mV (1 kHz, 5 cm/sek) **Spoleimpedans:** 5 ohm **Vægt:** 12,6 g **Garanti:** 24 måneder **Pris:** 1199 Euro

Kontakt: AS-Distribution GmbH, Hillenbrand Straße 10, 73079 Süßen,
Telefon 07162/9474450, www.acoustic-signature.com